

som ikke nærmere have undersøgt Sagen, maa uvilkaarligt have faaet det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at jeg derved havde foregrebet den Lov, som faa Dage efter blev vedtagen. Jeg skylder Tinget at gøre opmærksom paa, hvorledes Sagen forholder sig, det findes for øvrigt her i Aktstykkerne Side 18. Disse Øvelsespladser trængte Hæren meget til. Det er jo gaaet saaledes til, at Fælledeerne her ved København ifølge Fælledoverenskomsten efterhaanden ere udstykkede og bortsolgte til Københavns Kommune. Vi have Batailloner, som skulle øves og uddannes, og der er i Virkeligheden ingen Øvelsespladser for dem, medmindre de skulle marchere hele Byen igennem ud til Valby Fællede og tilbage igen, altsaa bruge en stor Del af Dagen til at marchere paa Gaden. Vi trængte altsaa meget haardt, uanset den nye Lov til Øvelsespladser. Nu stod vi foran en Lov i saa Henseende, der skulde blive vedtagen om faa Dage, og den Ordre, jeg har givet, bestod alene deri, at jeg har anmodet 1ste Generalkommando om snarest muligt at udarbejde Forslag med Overslag til Etablering af disse Øvelseslejre, altsaa en Ordre, der ikke gav Staten en Udgift paa en eneste Øre og, som det udtrykkeligt hedder i Skrivelsen, angik Øvelseslejre, der „ved Lov eventuelt ville blive vedtagne af Rigsdagen“.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at jeg i Skrivelsen havde nævnt, at Summen var rigelig beregnet: 4,680,000 Kr. Det staar ogsaa i Skrivelsen, men naar jeg opfordrer til en sparsommelig Gennemførelse af Loven, gjorde jeg det netop med Henblik paa de Forhandlinger, der ere foregaaede i Rigsdagen, og den Vedtagelse, der stod for, idet Forudsætningen her nemlig var, at samtlige Bevillinger, der vare paa denne Lov, bleve givne saaledes, at hvad der sparedes paa den ene Konto, kunde anvendes paa en anden. Det vilde derfor være uforvarsligt, om man ikke for hver eneste Kontos Gennemførelse vilde anvende den mest minutøse Sparsommelighed, der kunde anvendes. Saaledes forholder det sig med denne Skrivelse af 20. September. Jeg forstaar meget godt, hvorfor det ærede Medlem opholder sig saa stærkt derved, thi det

viser sig af alle de foreliggende Oplysninger, at det høje Ministerium har givet os den ene Erklæring efter den anden, der komme til at staa i et meget mærkeligt Lys ligesom selve Ministeriet.

Det ærede Medlem talte om, at vi havde gennemført en Forsvarsordning, som vi ikke turde vente vilde faa Vælgernes Tilslutning. Ja, den Tale hørte vi ogsaa den 24. September, da der fra den samme Side blev stillet Forslag om at standse Sagen ved Vedtagelse af en Dagsorden, hvorefter man skulde gaa ud til Vælgerne og forelægge dem Sagen paa ny. Det var der til visse ingen Grund til, Sagen havde nylig været forelagt Vælgerne og blev gennemført i nøje Overensstemmelse dermed i alle sine Hovedpunkter. Men hvis de Herrer mente, der var Grund til det, hvorfor gik de da ikke straks ud til Vælgerne, da de kort efter dannede Regering? Det vilde der have været Grund til i Stedet for at lade en Rigsdagssamling gaa hen og bruge 12 Millioner og saa gaa til Vælgerne. Det er en mærkelig Fremgangsmaade. Nu siger det ærede Medlem fra Holbæk, at denne Rigsdagssamling er et Mellemspil. Ja, hvis Mellemspillet er saa dyrt, hvad koster saa hele Komodien? Det viser netop bedst, at de Herrer trængte til at faa et Pusterum, inden de turde gaa ud til Vælgerne med denne Sag, thi dersom de havde Tiltro til, at det vilde være godt at gaa til Vælgerne, havde de som sagt straks ved Regeringens Tiltræden opløst Folketinget og spurgt Vælgerne og saa forelagt deres Program og deres Udtalelser i Betænkningen, som de jo rose sig af, at de have udarbejdet meget nøjagtigt, og hvortil de have taget den nuværende Forsvarsminister til Hjælp. Saa kunde de have faaet at vide, hvad Vælgerne vilde have sagt derom, men nu, efter at der er gaaet flere Maaneder, og efter at de efterhaanden have bibragt Offentligheden den Opfattelse, at Lovene skulde gennemføres loyalt, ville de gaa til Vælgerne, og saa tør de endda ikke forelægge Sagen alene rent og klart, men ville have Forfatningsspørgsmaalet med, saa at Vælgerne kunne faa Lejlighed til at give to Svar og muligvis dele sig i to Flokke efter de forskellige Spørgsmaal og give et saa uklart Valg som muligt. Nej, hvis det høje Ministerium